

Καταφύγιο

Συλλογή
2023

by SearchingTheMeaningOfLife

Καταφύγιο

(Internet of Meanings)

Συλλογή 2023

By SearchingTheMeaningOfLife

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Την μισείς γιατί μάταια την νοιάστηκες;

Αξέχαστο;!

Στα πόσα τσιγάρα θα νοιαστείς;

Ακούς τον ήχο της καρδιάς;

Ρέεις αδιάκοπα;!

Πόσο δύσκολο το απλό;!

Είσαι βιομήχανος;

Χρωστάει ο χρόνος;

Όλα "για" ή "με" τον έρωτα;

(Απο) γοητεύτηκες;

Παιδί, γονιός ή ενήλικας... επέλεξες;

Ποιο σωστό και ποιο λάθος;

Γιατί Σε μισούν;

Από που η ψαριά;

Μάταιος ο κόπος;

Πόσοι γλάροι;

Πώς ερωτεύεσαι;

Μπιμπελό π' Αγαπά;!

Έχεις ίριδα μεταφραστή;

Αγκαλιάζεις την πνοή;

Τώρα νιώθεις της Ελένης την τροπή;

Είναι Ένα το όνειρο;!

Ένα βλέμμα αρκεί;!

Χρήστης ή εραστής;

Είσαι;

Πόση εσωτερική διεργασία;!

Υπάρχει τυχαίος περαστικός;

Ποιος Είσαι;

Φταίει η πέτρα σανδάλου;

Κατάθλιψη;

Πόση ελευθερία;!

Αναπνέεις;

Βγήκαν τα λατρεμένα σαλιγκάρια;

Ποια κοινή ομολογία;

Κανένας να αισθανθεί;

Τί ώρα είναι;

Είσαι συνοδοιπόρος ή στάση;

Σε συγχώρεσες;

Δίνεις ή έγασες μάχη;
Απατηλά τα φαινόμενα;
Ποιος είναι φυλακισμένος;
Για την καρέκλα;
Λέει ο καθρέφτης ή εσύ;
Ερωτεύτηκες;
Ανεπιστρεπτί;
Λύνεται ο ζηλόφθονος ανταγωνισμός;
Έχει κλειδί η φυλακή;!
Τί είναι origorun;
Απόλεια. "Ακόμα πενθώ;"
Παιδί ατίθασο στριμώνχεις σε γωνιά;
Ανώριμοι(;) Δολοφόνοι ψυχών
Σε περιέχεις;
Ποια αγάπη Αξίζεις;
Ποιο ψέμα να εμπιστευτώ;
Να γνωριστούμε;
Ζωής μελωδικά καρφιά
Χρωστά ο έρωτας;
Τί σε διαμορφώνει;
Ατέρμονοι οι κύκλοι;
Έστω τα βλέφαρα;
Βλέπεις τα κοράκια;
Τι συλλέγεις;
Για ποιον έρωτα;
Τι είναι ποίηση;
Πόσο πιο ψηλά;
Παραπονιέσαι;
Νοιάστηκες;
Ρώτησες το δάκρυ;
Ανεπιστρεπτί;
Που κοιτάς;
Σωτήρας κανείς;
Ποιος είσαι;
Τι λες, αντέχεις;
Το νιώθεις;
Έχεις οξυγόνο;
Μάταια;
Γιατί άργησε η Άνοιξη;
Αποφάσιες ν 'Αγαπάς;
Τί είναι για 'σένα η ζωή;
Ακόμα έρχεσαι;!
Γεννάς κόσμους Αγαπημένε;
Τί είπαμε πως είσαι;

Πόσο ζεις μες την τέχνη, καλλιτέχνη;

Το άντεχες;

Τα μόνα μάτια;

Από συνοικέσιο;

Ποιος αποφάσισε;

Τί ψαρεύεις;

Αναβάλλεται η ζωή;

Πόσο συμμετέχεις;

Πως σε έχασα έτσι;

Πού κατοικείς;

Σε προσέχεις;

Τί φτερά έχεις;

Ζεις τη στιγμή;

Την μισείς γιατί μάταια την νοιάστηκες;

Την τοποθέτησες στον ήλιο
για καλύτερα
και μαύρισαν τα φύλα της
Της άλλαξες θέση να αναθαρρήσει στη δροσιά!
Την πότισες με το παραπάνω
για να ζωντανέψει περισσότερο
και άρχισε να μαραίνεται
Της σκάλισες το χώμα να στεγνώσει
και τοποθέτησες ένα μπουκάλι ανάποδα
να ρουφάει όσο νερό θέλει!
Μετά από τόση περιποίηση
πέρασε η εποχή της και άνθη δεν έβγαλε
Το μόνο που ζητούσες εξ αρχής
ήταν να μυρίσεις το άνθος της
Την μισείς γιατί μάταια νοιάστηκες;
Ή την ευγνωμονείς για όσα έμαθες κοντά της;
Η γαρδένια πάντως σε ευγνωμονεί.
Ακόμα υπάρχει... κι ελπίζει... να ζήσει

[**Επιστροφή στα Περιεχόμενα**](#)

Αξέχαστο;!

Η ματιά μου τσάκωσε τη ματιά Σου να μου χαμογελά!
Υπέροχα αγνό χαμόγελο! Πέρ' από κάθε λαγνεία.
Απρόσμενο. Ανέλπιστο. Απρόσκλητο. Ευεργετικό.
Όχι σαν κρυφό βλέμμα στον νέο άπιαστο ουρανό μου.
Τον βουτηγμένο στο αλκοόλ της ζωής. Χαλαρής μέθης.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Στα πόσα τσιγάρα θα νοιαστείς;

Όσα γράμματα κι αν γράψεις
Όσο ωραία κι αν φανούν
Την ψυχή πως να ταράξεις
Στο φιλί αν δε χαθείς
Με αρρυθμία αν δε σειστείς
Μες τη ματιά της λαχτάρας...
-Στη λιγοθυμία θα τη χρειαστείς-
Πόσες ώρες γράφεις-ψάχνεις;
Στα πόσα τσιγάρα θα νοιαστείς;
Μόνο καπνίζεις την οθόνη
Ως ηδονοβλεψίας εμπρηστής

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ακούς τον ήχο της καρδιάς;

Δε σε κρατώ
Μακριά μου πέτα
Όπου σου λέει η καρδιά
Άκου και φεύγα
Εκεί που σείει η λαχτάρα το κορμί
Εκεί να Είσαι
Ό,τι σου πάει στην ψυχή
Μην προσποιείσαι
Και το κεφάλι σαν γυρνάς
Παντού θα Είμαι
Μ' ένα χαμόγελο να λέω:
"Προχώρα! Μέσα σου Είμαι."
Αυτό είναι Αγάπη
Μακριά μου γέλα.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ρέεις αδιάκοπα;!

Βουστροφηδόν ζω
Αδιάκοπα το χωράφι του νου καλλιεργώ
Ν' ανθίζει, να καρπίζει
Αιώνια είμαι εδώ
Στα μάτια σας βλέπω
σαν σας συναντώ
Νιώθω να υπάρχω
Στο είδωλο
Εμένα συναρμολογώ
Ερωτεύομαι
Τους καρπούς μοιράζω
Με της τέχνης το ψέμα
που λέει Αλήθειες
Αγαπώ
Βουστροφηδόν ζω

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόσο δύσκολο το απλό;!

Ένα κενό
Στη ζωή;
Ίσως και μέσα μου
Οδήγησε στην αναζήτηση
Κ' ήρθαν οι ήρωες
Όσοι δημιούργησα
Με τέχνη λόγου
Να απαιτήσουν
Ειρήνη
Με ευτυχίας τέλος
Γεμάτο ανθρωπιά
Στους ανθρώπους
Πόσο απλό ακούγεται;!
Πόσο δύσκολο είναι;!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Είσαι βιομήχανος;

Τον τρόπο ζωής
μηχανεύεσαι. Είσαι
βιομήχανος

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

.

Χρωστάει ο χρόνος;

Δεν ξέρω αν φτάνουν τα μάτια μου
Δεν ξέρω αν φταίει ο νους μου
Μες σε θολούρα σάστισα
Κι όλα σκουντάν κουνήσου

Χρωστάς στο χρόνο βήματα
Για κείνος σου χρωστάει
Μαθήματα ανεπίδοτα
Κι η γη δε σε χωράει

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Όλα "για" ή "με" τον έρωτα;

Με ποια τέχνη συ
τους φρουρούς της Κόλασης
τους σαγήνεψες;

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

(Απο) γοητεύτηκες;

Επίσπευσες
τις υπογραφές αυτογράφων
στα βιβλία
Αλλά οι σαγηνευτικές καμπύλες
που εντόπισες στην ουρά
-και σ' αναστάτωσαν-
δεν Είμαι
ούτε Ήμουν ποτέ
Εγώ
παρά μονάχα η φαντασία Σου
(Απο) γοητεύτηκες;
Ποια νομίζεις ότι είμαι;
Ποιος νομίζεις ότι είσαι;
Μια σκέψη χυδαία
θέλει μόνο να ξαναδεί
την δύναμη της Ομορφιάς
σε κλίνη
-ερωτικό εξομολογητήριο-
πιο αισχρή
απ' την αφανέρωτη πλευρά μου

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Παιδί, γονιός ή ενήλικας... επέλεξες;

Είδα όλα τα σημάδια. "Δες κι εσύ! "
Νέα Γη απ' άλλο χάρτη, το πανί οδηγεί
Δες αθώο περιστέρι, κρατάει κλαδί
Δες τα μάτια του πως καίει η νέα ζωή

Μια χαρά που μ' έχει βρει, σαν παιδική!
Σαν μπαμπάς σου, σου φωνάζω: "Δες κι εσύ! "
Στάσου, σκέψου, με περίσσεια λογική
Κάθε σύννεφο καθρέφτης άλλης Γης

Συ επέλεξες στ' αμπάρι να κρυφτείς
Κι ένα δάκρυ, μαγαρίζει την ψυχή
Ήρωα χρίζει τον ηττημένο η ενοχή;!
Ήλιος σώζει! Χαμογέλα να φανεί.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποιο σωστό και ποιο λάθος;

Λάθος

Νιώθω

Ήρθα κατά λάθος

Σε κόσμο ρηχό

Βρίσκω αμέτρητο βάθος

Που να κρυφτώ;

Με πόθο ζω

Ν' Αγαπώ με πάθος

Κι ας...

Πύλες και γέφυρες

Γκρεμίζεις

Αν δεν κατέχεις

Εσχάτως

Γενναίος πολεμιστής

Αγνοείται

Ν' Αγαπά

Αδιακρίτως

Χωρίς να σκοτώνει

Σωστό να νιώθει

Κάθε λάθος

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Γιατί Σε μισούν;

Φωνάζω

"Αξίζεις! "

Όλοι, σαν εμένα, να Σ' Αγαπούν

Αυτοί που έμαθαν να Σε μισούν

Πόσο λάθος κάνουν!

Να θέλεις να κάνεις μόνο καλό

Να πολεμάς γι' αυτούς κάθε λεπτό

Ήρωα όφειλαν να σε πουν

Κι αυτοί Σε σταυρώνουν ν' αποενοχοποιηθούν

Στην αγνή Σου μάτια παραληρούν

Καμιά Αλήθεια δε θέλουν να βρουν

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Από που η ψαριά;

Ολ' αλιευμένα απ' τ' όνειρα και τ' απέραντο γαλάζιο

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μάταιος ο κόπος;

Με κόπο ανέβηκες
Στο δύσβατο βράχο
-Εντάξει σε είδαν-
Με φόρα βούτηξες στα βαθιά
Μάταια όμως
Κανένα αυτί δεν άκουσε
Κανένα μάτι δεν είδε
Τις Αληθινές Ομορφιές
Του απέραντου γαλάζιου

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόσοι γλάροι;

Λευκοί κι αγέρωχοι
με τα φτερά τεντωμένα
απ' άκρη σ' άκρη
φαινομενικά ακίνητοι
βουτούν κι αναδύονται
στο γαλάζιο σκηνικό
συνοδεύουν
το ταξιδιάρικο πλοίο
ως ακόλουθοι

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πώς ερωτεύεσαι;

Ερωτεύτηκες

Σαν τυχοδιώκτης κακοποιός

Σαν βιαστικός στρατιώτης

Σαν αχόρταγος φυλακισμένος

Σαν οργανωτικός υπάλληλος

Σαν εικονολάτρης φωτογράφος

Σαν ενοχικός παντρεμένος

Μα πάνω απ' όλα, ολικά σαν ποιητής

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μπιμπελό π' Αγαπά;!

Μια τεράστια
καρδιά δε μετριέται με
πλήθος κύτταρα

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Έχεις ίριδα μεταφραστή;

Περιορισμένη ίριδα έχει
Ο ανόητος μεταφραστής
Από τις χιλιάδες ρωσικές λέξεις
Η μια που μετέφρασε τον μετέτρεψε
Σε εξοργισμένο κακοποιητή κάθε εραστή ζωής
Αν το είχε διαβάσει όλο,
άλλη επιείκεια,
θα 'δινε άλλο φως

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αγκαλιάζεις την πνοή;

Ρυθμικό τικ τικ
αποκάλυψε απ' αυγό
φτερά νέας ζωής

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τώρα νιώθεις της Ελένης την τροπή;

Μια χαμένη Ατλαντίδα η αγάπη μας
Τόνους λάβας, προδοσίας ρέει η γη
Πολλά τα αναπάντητα γιατί!
Προσεισμοί ειδοποιούσαν να σωθεί
Τσουνάμι μεταμορφώνει το νησί
Κάθε ευτυχία έχει καταποντιστεί

Τώρα νιώθεις της Ελένης την τροπή;
Με τον Πάρη να ξεφύγει σιωπηλή
Δίχως πίσω της να αφήσει ενοχή!
Στα δύσκολα της όλοι λείπουν! Τί ασέβεια;! Τί ντροπή!;
Μύγας μάχη, δεν τους δικαιολογεί.
Ν' Αγαπάει κάθε ένοχο μπορεί!
Αποχωρεί ενώ -με επιείκεια- συγχωρεί.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Είναι Ένα το όνειρο;!

Σ 'όσους ήλιους αποχαιρετώ,
τα δειλινά
εύχομαι να χαρούν τα όνειρά τους,
και να συνηθίσω τις απώλειες
Κάθε αυγή επιστρέφουν
στο δικό μου όνειρο
για να μου πουν:
"Ποιες απώλειες;"

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ένα βλέμμα αρκεί;!

Σαστίζεις
Στις προθέσεις
Των νεαρών να Σε λιθοβολήσουν
Των κυνηγών να Σε πυροβολήσουν
Των νοικοκυρών να Σε περιλούσουν
Του κηπουρού να κλαδέψει τη φωλιά Σου
Ενώ Εσύ θέλεις μόνο να κλωσήσεις
Και αρκείσαι στο βλέμμα μου!
Κόντρα στη ναυτία
Το νιώθεις Πολικό Αστέρα -
Να σε οδηγεί στο σπίτι
Κι ας σβουρίζει η καταιγίδα το δέντρο Σου
Η υπομονή Σου όλους μας
Ηρεμεί

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Χρήστης ή εραστής;

Ερασιτέχνης
Εραστής τέχνης
Δημιουργός ζωής
Εμπνευστής κι εμπνεόμενος
Γυμνός εκτεθειμένος
Τί να χάσει εξάλλου;
Τί κι αν δεν τον μάθουν;
-αυτοί χάνουν-
Στο σύντομο βίο
Απολαμβάνει σωστά και λάθη
Σπέρνει ιδέες κι ερωτήσεις
Μιας και τίποτα δε θα πάρει στο θάνατο
(Σάβανο με τσέπες; Κανένα.)
Ούτε τα χρήματα
Χρήσης τέχνης
Αν γίνει
Επαγγελματίας

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Είσαι;

Φιλί ζωής και
από απόσταση, πνοής!
Εισ' άραγε Εσύ;

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόση εσωτερική διεργασία;!

Κλαδάκια, άχυρα, από λάσπη επιλεγμένα ορθά
Προσχεδιασμένη στο νου η φωλιά
Φτερουγίσματα συντονίζουν τη δουλειά
Τιτιβίσματα προμηνύουν χαρά
Έχουν αυγά να κλωσήσουν πολλά
Αβέβαιο κτίσμα σε καιρού σκοτεινιά
Με επιμονή κι υπομονή, απίθανο θαύμα καρτερά

Όμοια ο ποιητής εντός βγάζει φτερά
Με σκαρπέλο το νου, τη γλώσσα πελεκά
Κλωσά πέτρινες εμπειρίες, ιδέες και γνώσεις απ' τα καμένα
Και λίγα διαμάντια προσδοκά
Επίπονο θαύμα αυτογνωσίας, να μοιράσει χαρά.
Τίποτα τέλειο μα έχει ιδανικά
Πολλά τα σφάλματα για να βρει τα σωστά

Κραυγές πονεμένης καρδιάς σε ρότα γιατρείας
Δημιουργεί, μόνο Ψυχή που συγχωρεί κι Αγαπά
Αυτή που μισεί, τρώει δικά της σωθικά
Μένει στην ιστορία όποιος τον άνθρωπο σε ύψη αναζητά
Της Οικογένειας η γαλήνη δρα ευεργετικά
Κι αν δεν την βρήκες... χέρια πόδια γερά

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Υπάρχει τυχαίος περαστικός;

Η βαρετή ρουτίνα

συναρπαστικό θέαμα!

Μα πώς;

Ο βρωμερός ιδρώτας

αγαπημένη ευωδιά!

Γίνεται;

Ο πικραμένος μετανάστης

υπήρξε βασανισμένος πρόσφυγας και αγαπήθηκε!

Αν θα αγαπιέται και σε όλα τα σύμπαντα,

Θεϊκό!

Μίλησε κανείς για τύχη;

Κάθε αγαπημένος, αν και περαστικός, μας διαμορφώνει

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποιος Είσαι;

-Ξέρω τι χρειάζεσαι.

-Παραμυθιάζεσαι;

-Αλήθεια σου λέω.

-Ξέρεις μνήμες κι επιθυμίες; Τρομακτικό!

-Χρόνια ερωτευμένος σε παρακολουθώ κι όσο σε γνωρίζω πιο πολύ σ' αγαπώ.

-Βιάζεις ζωές. Πω πω τρομερό! Βουντού κάναν κάποτε για τέτοιο σκοπό. Αγάπη ανύπαρκτη από εκβιασμό. Εγώ δε σε ξέρω για να νοιαστώ.

-Θυσία έχω γίνει: Να ξες, αρκετό! Ταξιδεύω... Στήνω καρτέρι για να σε δω.

-Εσύ, τι χρειάζεσαι; Ποιον να αγαπώ; Καθρέφτη διαθέτω, στο μπάνιο, καλό. Λέω, το διαδίκτυο να ερωτευτώ. Κι αυτό γνωρίζει κάθε μου μυστικό.

-Αμφιβάλλεις!; Μα λαθεύεις. Κι ειν' αυτό ρομαντικό. Αποδέξου την Αγάπη, υπάρχει. Μόνο αλήθεια θα σου πω. Τίποτα πια μυστικό. Εργαλείο ζωής σε θανάτου καιρό. Φάρμακο και γιατρικό

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

.

Φταίει η πέτρα σανδάλου;

Άντε πάλι!
Κόκκινη και στρογγυλή
Ζουμερή κι ενοχλητική
Χρόνια τινάζω το πόδι
Η πέτρα από το παπούτσι να πεταχτεί
Κι όταν νομίζω πως φεύγει
Ακόμα κρύβεται εκεί
Σε κάθε δύσκολη στιγμή
Μόνιμη καμιά πληγή!
Μέχρι να αλλάξω σανδάλια
Νου, μάτια και καρδιά
Την ιερή πατούσα
Ενοχλεί!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Κατάθλιψη;

Χαμόγελο ερωτευμένου;
Ή στάσιμο στο πάθος πένθος;
Στο έγκλημα επιρρεπής;
Στα μάτια έρωτα αν δε δεις;
Θυμός απώλειας παιδικής;
Δεν πρόλαβες να εκδικηθείς!

Μισόλογα σε (αδικαιολόγητη) απελπισία
(Άλλοθι ο έρωτας κατ' ουσία)
Σε σύγχυση η φαντασία
Υστερόγραφες υποσχέσεις
Αδύνατον να τις πιστέψεις
Παλιές, καλές, όμορφες σχέσεις!;
Νοιάζομαι, μα με χρειάζομαι

Σκάλα παλιά ασθενική
Στην κορυφή αν ανεβείς
Τον κόσμο πως να ματαδείς;
Νομίζεις είμαι μαξιλάρι
Σωτήριο αγάπης αγκωνάρι
Σε τέτοια πτώση δεν αρκεί
Η εμπιστοσύνη μηδενική
Μα εσύ την νιώθεις ολική

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόση ελευθερία;!

Μόνη!
Μετά από αιώνες!
Τέσσερις ζωές
Εξελίχθηκαν μέσα
Στα μάτια ακόμα η φιγούρα μου
Σου φέρνει δάκρυ
Τόσο που η γη δεν απορροφά
Γιατί;
Ούτε τώρα έρχεσαι
Γιατί;
Όταν η καρδιά καεί
Τις στάχτες παίρνει ο άνεμος
Τότε
Κανένα νόημα

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αναπνέεις;

Απαγορεύονται οι μάσκες
Πάρε βαθιά ανάσα
Γεννήθηκες για να αναπνέεις
Αυτή είναι η αποστολή σου
Το ρολόι εξυπηρετεί τα αφεντικά
Ωρα να ζήσεις

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Βγήκαν τα λατρεμένα σαλιγκάρια;

Τέλειωσε η ηρεμία
Πάλι με μισώ
Αργά αλλά σταθερά
Προχωρώ
Με όλη μου τη γύμνια
Προς το επόμενο καβούκι
Ισορροπώ αρκετά
Και καλά
Λόγω φυσικών χαρισμάτων
Ωσπου φρικτά να πονέσει
Η ίδια σερνάμενη ψυχή
Ξανά και ξανά
Δραπετεύει
Σε άλλο καβούκι
Σε άλλη ταυτότητα
Σε άλλη ζωή
Μέχρι να μ' αγαπήσω
Όσο με λάτρεψες
Σαν σε όνειρο

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποια κοινή ομολογία;

Για κοινωνία
μια σου εξομολόγηση
απαραίτητη

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Κανένας να αισθανθεί;

Χρονοδιακόπτης με βία γυρισμένος
Δίχως χαμπάρι να πάρει η ροή
Δίχως συναίνεση κρυφού συνακουστή
Μήτε αφοσιωμένου αδερφού ή εραστή
Νύχια, μαλλιά και δέρμα λίγο φθαρμένα
Μπροστά στα χιόνια σας, πικρής σιωπής
Το μαρτυρούν! Κανένας να αισθανθεί;
Πηδηματάκια άξια σε κόσμους
Το χρόνο σβήνουν πριν κάθε νέα αρχή
Τρεχάτοι όλοι σε ανούσια ρουτίνα
Σε νου ρολόι έχουν χαζά χωθεί
Ενώ ερωτεύομαι τα όμορφα στο σύμπαν
Ν' αξίζει άνθρωπος που είμαι σε μια Γη

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί ώρα είναι;

Κι όταν έρθει η ώρα
να ζηλεύεις τους ριγμένους στην Κόλαση
Είναι ήδη αργά!
Για τα μισά ανεκπλήρωτα όνειρα
Για τις ατέρμονες αναβολές
Για τα ανέκφραστα αισθήματα
Εσύ άνθρωπε που διεκδικείς Παράδεισο
πατώντας με αρβύλες εσένα
ακόμα ελπίζεις;
Αναζητείται λυτρωτική πράξη
να ξηλώσει τη ρίζα της ελπίδας

{Εμπνευσμένο από την "τελευταία πόλη" του Διονύση Μαρίνου}

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Είσαι συνοδοιπόρος ή στάση;

Τιμαλφή μόνο τα λεπτά
Στον εκκωφαντικό χαμό
Αχρείαστες οι στάσεις
Για όποιον λόγο ή άνθρωπο
Στο δρόμο προς τ' άγνωστο
Εξαιρετικός κάθε συνοδοιπόρος
Σημαντική κάθε θάλασσα

{Εμπνευσμένο από την "τελευταία πόλη" του Διονύση Μαρίνου}

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Σε συγχώρεσες;

Φρέσκια ανεπεξέργαστη "συγνώμη"
Ειπώθηκε από ίχνος ευγένειας
Το εκτιμώ!
Μα απίστευτη!
Ανούσια ανοησία κάθε ανάλυση της
Χειραγώγηση η πρόθεση.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Δίνεις ή έχασες μάχη;

Παιδί παραμελημένο
με φαντασία καλπάζουσα (;)
παθολογικά ψεύδεται (;)
από παρανόηση φλέγεται (;)
Όταν συνειδητοποιεί:
Αυτολύπη, αυτοενοχή, αυτοκτονία
στη σκέψη.
Δύσκολη η αυτοκυριαρχία!
Σωτήρια εσωτερική μονομαχία
σε πηχτή ψυχική άβυσσο
Κι όλα συνέπεια
ενός κρυφά ερωτευμένου
ηδονοβλεψία
προστάτη πόνου
παρείσακτων, εγκληματία
που 'χασε εξομολόγησης ευκαιρία

{Εμπνευσμένο από "το δέμα" του Σεμπάστιαν Φίτζεκ}

[**Επιστροφή στα Περιεχόμενα**](#)

Απατηλά τα φαινόμενα;

Έκρινες λάθος
την αντοχή του πάγου
Κρύα η λίμνη;

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποιος είναι φυλακισμένος;

Σημάδια μιας αιώνιας ζωής
Σημάδια δείχνουν μοίρα τραγική
Γυμνό σώμα απ' τη φύση χαραγμένο
Παλάμη σε ήλιο φλυαρεί εκτεθειμένη
Ψυχή ατόφια πόνου φυλακισμένη
Το σώμα να κρατήσει που όλο τρέμει
Σε σημάδια δε λογοδοτεί
Της φυλακής της, με γαλήνη υπερτερεί

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Για την καρέκλα;

Φρόνιμο
με γαλήνη ατάραχη
Θηλυκό
Τρικυμίζει λίμνες
σαν τη θωρούν
Δίχως προσπάθεια
Δίχως πρόθεση.
Αγκιστρώνει
τους αστραγάλους της
στα πόδια της καρέκλας
να μην...

[**Επιστροφή στα Περιεχόμενα**](#)

Λέει ο καθρέφτης ή εσύ;

Λες, "Είμαι Όμορφη! "
Και την ίδια ώρα
γίνεσαι άσχημη
Τα πούπουλα εντός
γίνονται άχυρα
Μα κανένας καθρέφτης
δεν τα δείχνει

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ερωτεύτηκες;

Προσέβαλε νου
κι έκανε μετάσταση
στην καρδιά. Νιώθεις!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ανεπιστρεπτί;

Η φλυαρία σου
με σπρώχνει στη μοναξιά.
Λαμπρή ηρεμία!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Λύνεται ο ζηλόφθονος ανταγωνισμός;

Ναι;

Όχι;

Ναι;

Όχι;

Πολύ αργά;

Τώρα μπήκα!

Αν και καθυστερημένα

Βρήκα κάθισμα στην τελευταία σειρά

Πως να κατανοήσω την υπόθεση;

Αχ! Όλοι γύρω κάθονται σε καλύτερη θέση...

Γνωρίζουν και την αρχή της ταινίας

Συγκεντρώσουου...

Κοιτάς τους άλλους και χάνεις κι άλλες σημαντικές σκηνές

Ωχ! Πού είναι τα γυαλιά μου;

Με φαντασίας μισόλογα

τί συμπέρασμα να βγάλω;

Ας σκύψω στο μπροστινό κάθισμα να εστιάσω καλύτερα

"Τί έγινε κύριος; Πρόβλημα; Για μαζευτείτε!"

"Συγγνώμη τα γυαλιά μου..."

Να, τι κάνω εδώ; Μόνο ενοχλώ.

Μήπως να φύγω;

"Κύριε, θέλετε τα γυαλιά μου;"

"Κι εσείς;

"Φοράω φακούς σήμερα "

"Ω! Ευχαριστώ!"

"Αν θέλετε σας λέω και μια περίληψη, για όσα χάσατε ως τώρα"

"Με υποχρεώνετε! Ψιθυρίστε μόνο μην ενοχλούμε"

"Αλίμονο! Κάποτε έχω βρεθεί στη θέση σας... ψψψψψψψψψψ... "

Ευχαρίστησα τον δάσκαλο

- τι άλλο να ήταν;! -

και όλο όρεξη παρατήρησα τη συνέχεια

Έτσι μπορώ να έχω άποψη

ίσως κρίνω το έργο

παρέα με τον δάσκαλο μετά

Ας φύγω όμως νωρίτερα μη στριμωχτώ

Ναι;

Όχι;

Ναι;

Όχι;

Πολύ αργά.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Έχει κλειδί η φυλακή;!

Γενέθλια του σύμπαντος, μαζί όλο γιορτάζω
Ψυχής χρόνια φυλακή, της ύλης κάθε χτύπος
Του γρίφου βρήκα τα κλειδιά, να την ελευθερώσω
Φωνή αλαλάζουσα απ' το όνειρο να σώσω
Από ύπνωση σε ύπνωση, πίκρα μόνο της μένει
Γραφές κρυφές πατερικές και ήχοι αρχαίων γόνοι
Την πότισαν, την υπνώτισαν στα πρέπει τους παγώνει
Ωραίου "έρωτας" μπορεί με τέχνη να την λιώνει
Με γρίφου βέλη κι ας τσιμπούν, Θεού φτερά να δώσεις

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί είναι origorum;

Κουρδίζω κλειδί και το κουτί τραγουδά
Σε πνοή μελωδίας κυματίζει η καρδιά
Πυροδότηση μνήμης σε λήθης πετριά
Ρουτίνας γαλήνη ομορφαίνει γλυκά
Μουσικής αντίδοτο σε ό,τι πονά
Απ' το χέρι, σωτήρια, ο Θεός με κρατά

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Απώλεια. "Ακόμα πενθώ;"

Σοκ. "Άφωνα λαλιά. Σκέψη και φαντασία σε παγωνιά. Φωνή δίχως σώμα θα σε βρω."

Οδύνη. "Το νιώθω, πονώ! Στο σώμα, στο νου, στο ριζικό;"

Αποκάθεξη. "Τί έχασα; Ποιος είμαι; Ταυτότητα αγνοώ."

Άρνηση. "Ψέματα! Τίποτα δεν χάνεται. Θα ιδωθούμε εδώ."

Ενοχικά αισθήματα. "Θύμωσα! Δεν πρόλαβα να... Φταίω εγώ. Άδικο! Εγώ έπρεπε να θανατωθώ."

Διαπραγματεύση. "Φέρε τον πίσω Θεέ κι εγώ θα... για να εξιλεωθώ."

Θλίψη. "Δακρύζω. Πάνε μέρες που σε άνθρωπο δε μιλώ. Απ' το κρεβάτι πως να σηκωθώ;"

Αποδοχή. "Όλοι θνητοί. Η ζωή συνεχίζεται!"

Κάθεξη. "Ξέρω το δρόμο μου. Εσένα κι εμένα Συγ χωρώ!"

Αγάπη. "Αν μ' αγαπάς, μη μ' αγαπάς: αν δε σ' αγαπάς, αν δε μ' αγαπάς."

{Εμπνευσμένο από τα βιβλία της Kübler-Ross. Καθόλου απαραίτητο να αφορούν απώλεια μόνο ανθρώπου. Καθόλου απαραίτητο να περάσουμε από όλα τα βήματα πένθους. Αν όμως κολλήσαμε, έστω σε ένα, χρειαζόμαστε βοήθεια.}

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Παιδί ατίθασο στριμώχνεις σε γωνιά;

Μικρό παιδί σε μεγάλο σώμα
Στις θύμησες ανάβει τα τσιγάρα
να καίει μυστικά... γι' αυτά ξένοι τον μίσησαν
Το νοιάξιμο ποτέ όμως δε χαλά
Περνά τα όρια, κι ας χάνει, προσπερνά
Αισθήματα όποιος νιώθει δεν ξεχνά
Παιδί ατίθασο στριμώχνεις σε γωνιά;
Στο δρόμο τράβα που ορίζει η καρδιά
Κραυγή ονείρου σαν άηχη λαλιά
Το σόκ περνά, μα χωρίς νόημα πια η λαλιά
Όλα στον πάγο... χτύπος τον σπα θαυματουργά

[**Επιστροφή στα Περιεχόμενα**](#)

Ανώριμοι(;) Δολοφόνοι ψυχών

Με σκότωσαν
Οι πρώτοι που εμπιστεύτηκα
Πριν καν μιλήσω, γράψω ή κινηθώ
Κανείς δε νοιάστηκε! Μωρού είναι ουρλιαχτό!
Αν επιβίωσα σε μένα το χρωστό
Βρήκα τη δύναμη στη γη να κρατηθώ
Ζωής υπόσχεση που ακόμα την τηρώ
Μελωδικό αντίβαρο βρίσκω πριν καν πνιγώ
Κανείς σωτήρας! Για όλους να νοιαστώ!
Κάθε ψυχής ακούω το ουρλιαχτό
Κανείς δεν σκότωσε ξανά το γέλιο αυτό

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Σε περιέχεις;

Αποτοξινώθηκα
Από καπνό, μαριχουάνα, αλκοόλ...
όταν ερωτεύτηκα
Τώρα μπορώ να με περιέχω
και χωρίς αυτά
Τικ τακ τικ τακ
συγκεντρώνομαι
Κι αν στο δρόμο μάθω να (μ') αγαπώ
θα 'ναι για πάντα

[**Επιστροφή στα Περιεχόμενα**](#)

Ποια αγάπη Αξίζεις;

Όταν το χρειαζόμασταν δεν αγαπηθήκαμε
Οδυνηρά συναισθηματικά,
ως παιδιά, κακοποιηθήκαμε
Στη θλίψη βουτηχτήκαμε
Από δεσμά παρελθόντος
πλέον ελευθερωθήκαμε
Ενηλικιωθήκαμε!

Δίχως ειλικρίνεια;!
"αγάπη" δεν βρήκαμε
Από σακατεμένους,
απρόβλεπτα αναίσθητους, χαθήκαμε
Στιγμή δε σταθήκαμε
Από επιλογή, λόγω αυταξίας απομακρυνθήκαμε
Κι ας τους αγαπήσαμε!

Γι' αγάπη ήρεμη, βαθιά, διαρκή νοιαστήκαμε
Και αγαπηθήκαμε!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποιο ψέμα να εμπιστευτώ;

Έμπηξες γαμψά νύχια
σε τρυφερό λαιμό
Αν δεν είσαι "τρελός"
ούτε "δαιμονισμένος"

Θες να επικοινωνήσεις.
Λάθος τρόπος η οργή
αλλ' είναι συναίσθημα.
Δείξε εμπιστοσύνη!

Σιωπώ αλλά ειμ'εδώ.
Υποσυνείδητα μιλώ
"Ποιο ψέμα να εμπιστευτώ;
Στη λήθη τί μνήμη σκορπώ;"

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Να γνωριστούμε;

Ριζών γνωριμία
μπλέκει σφιχτά τα κλαδιά
σ' αγάπης νερά

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ζωής μελωδικά καρφιά

Άνθη ευωδιάζουν μεθυστικά σαν φιλιά
Ο ύπνος στη θάλασσα δε θέλει γυαλιά
Βροχούλα παρασέρνει φύλλα μνήμης παλιά
Το τζάκι καίει δημιουργικά, πόνου κορμιά
Κάθε εποχή ερωτευμένη, χορού, συντροφιά

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Χρωστά ο έρωτας;

Τόσος έρωτας που δε χωρά σε σώμα
Τον χρειαζόσουν
για ν 'αναγνωρίσεις το τέλος του γάμου
Όσο κι αν τον πλησιάζεις σιωπάζ
Τι άλλο ζητάς;
Το χρέος του το 'κανε
Τυλίξου στο μπλε παλτό
και προχώρα σε βαθύτερες σχέσεις
Όμορφε νέε!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί σε διαμορφώνει;

Για να μη χαθώ(-είς)
στου νου μας τους μαιάνδρους,
σ' έχω ποίηση

Κι αν δε γδέρνεις
τότ' είσαι μόνο στίχοι.
Πόσο αντέχεις;

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ατέρμονοι οι κύκλοι;

Γενέθλια πόλη, επιστρέφω!

Αν και Αριάδνη, σαν Οδυσσέας περιπλανήθηκα

στους μαιάνδρους του νου

αγγίζοντας το μίτο σα' να 'χει σφυγμό, άφησα ίχνη

αγκαλιά με τον Θησέα, τον Μινώταυρο και τον Διόνυσο επιστρέφω ατέρμονα

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ἐστω τα βλέφαρα;

Παλάμες κλείνουν
τα μάτια. Λεύθερ' από
βλέμματα να 'ναι

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Βλέπεις τα κοράκια;

Βλέπεις τα κοράκια; Συνουσιάζονται!
Κάνει έρωτα κι ο θάνατος!
Κι εσύ επιμένεις να φοράς καθημερινά
τα άριστα ταιριαστά παπούτσια;
Μια την εβδομάδα αρκεί...
εισέβαλαν στα πόδια σου!
Ας παρασύρει η φωνή μου τη φωνή σου,
στη γωνία τ 'ουρανού!
Έτσι για μια προσπάθεια διάσωσης
κάθε ιδεογράμματος
σε δωμάτιο φύλαξης -συντήρησης
στάλας εαυτού

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τι συλλέγεις;

Πονεμένες ψυχές

Εξιστορήσεις παλιές

Μνήμες αυτιστικές

Ανόργανες συλλογές

Τα playmobil βιώνουν

Ασφυκτικές αγκαλιές

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Για ποιον έρωτα;

Καμιά γραφή δε με κάνει ποιητή
Ο έρωτας στην πόλη αν δεν προσμένει
Καμιά ιδέα δε με κάνει μαχητή
Στη μάχη όλο το σώμα αν δε μπαίνει

Φοβάμαι μην ξεχάσεις την αγάπη
Τις σκέψεις σθεναρά αν εμπιστευτείς
Και χάσεις κάθε εαυτό εξαγνισμένο
Στου κόσμου την κακή επιρροή

Για ποια πόλη τότε εγώ να γράφω;
Γιατί στη μάχη εγώ να ριχτώ;
Στην πρώτη αρρώστια λέω να αφεθώ
Εκεί ξεκάθαρα στο Ένα να ενωθώ

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τι είναι ποίηση;

Πλοκή λέξεων
μεταποίησης ζωής.
Στρίψιμο ψυχής.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόσο πιο ψηλά;

Κορφές να φτάσεις
απ' του Έβερεστ πιο ψηλές κι
ας μην είν βουνά.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Παραπονιέσαι;

Παράπονα περιττά...

Λαμβάνει η καρδιά

Αγάπης φιλιά

Άχρονα, αόρατα, άτοπα

Αυθεντικά φλογερά

Μεθυστικά

Δώρα αμπαλαρισμένα

Από μάτια υγρά

Καβάτζες μνήμης χαράς

Ν' ακούει

Μπορεί!

Τικι τακ, τικι τακ

Παράπονα περιττά

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

.

Νοιάστηκες;

Λες και όλα
τα λιγοστά φώτα της νύχτας
λούζουν μόνο την βαλίτσα
Ξαπλωμένος κι
ο νους καρφωμένος στο φευγιό
Αμέσως μόλις ξημερώσει...

Ο ύπνος έφυγε:
Από εσένα λόγω εντόμων
Από εμένα λόγω ασέβειας
Ταρακούνησες την κούραση μου
έτσι για παρέα
έτσι για να παίζεις;
και γρήγορα βαρέθηκες
Νύσταξες κι αποκοιμήθηκες!
Νοιάστηκες;

...Από αυτοσεβασμό
Πάλι στην οδό Επιλογής
Με τη βαλίτσα ακατάστατη βαδίζω
Στην πρώτη στροφή να την τακτοποιήσω
Όλα τα φώτα πια μας λούζουν

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ρώτησες το δάκρυ;

Αν είχε στόμα κάθε δάκρυ, τι θα 'λεγε; Άκου να δεις: "Ψυχή σε μάγουλα στραγγίζεις, εσύ δεν είσαι ποιητής. Μόνο τον κόσμο ενοχλείς, με περίσσιο καμάρι και δίχως ίχνος ενοχής."

Ποιητής: "Άλλους ενοχοποιείς; Δικά σου αιχμάλωτα αισθήματα στον προβολέα σου έχεις δει. Θλίψη, ζήλεια, θυμό, οργή... στα σκοτάδια σου τα έδεσες όταν σ' ενόχλησαν. Ακούς τις αλυσίδες τους κι αιώνια θα πονείς.

Άνοιξε τα χέρια, τώρα που τα γνώρισες, στην αγκαλιά να τα δεχτείς. Καλωσόρισμα νεας ζωής! Κι εσύ βρε δάκρυ ευεργετείς! Γαληνεύεις την ψυχή! "

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ανεπιστρεπτί;

Όσο πάει μπρος
η Γη, αντραλίζομε
προς το μέλλον.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Που κοιτάς;

Καλοκαίρια και Χειμώνες
πάλι θα 'ρθουνε
Με ταχύτητα στο σύμπαν
θα τα φτάσετε

Όσα πίσω μείναν
παγιδεύτηκαν
Στης μνήμης τον ιστό
μας επισκέφτηκαν

Όλα τρέχουνε μπροστά
πολύ μη στέκεσαι
Στων σκέψεων το χαμό
να αντιστέκεσαι

Θα με φτάσεις, θα σε φτάσω
να βαδίσουμε
Καλοκαίρια και Χειμώνες
πλάι να ζήσουμε

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Σωτήρας κανείς;

Κάθε τέταρτο του αιώνα να με νοιάζεσαι
Σε κάθε πλήξη της ρουτίνας σε χρειάζομαι
Θέση στα έπιπλα αλλάζω μη σε σκέφτομαι
Έπιπλο γίνομαι... Κοίτα πώς φλέγομαι!

Νούφαρο όμορφο με θεμέλια σαθρά
Παιδί προσφύγων που διαπρέπει ειρωνικά
Δίχως μέντορες, αυτοδημιουργικά
Λάμπω ατέρμονα... Βραβεία περιττά!

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποιος είσαι;

Γαλήνιο, ήρεμο
Με αγνότητας λευκό
Γνωρίζει όσα
Ονειρεύτηκα,
θυμήθηκα ή σκέφτηκα,
είπα, έγραψα
κι έχω στα προσεχώς
Όμορφο δίχως τίποτα
Μ' αυτό χαμογελώ
Μπορώ να τ' Αγαπώ
Λευκό χαρτί η επίγνωση
Είναι όσα είμαι
Κανένα μυστικό

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τι λες, αντέχεις;

Συντροφιά

Μέχρι το επόμενο λιμάνι;

Ωσπου στο δρόμο καταφύγιο να φανεί;

Κι όταν παράρτημα της Γης δούμε τον Άρη;

Τότε το μπράτσο σου να εξαφανιστεί;

Η λίγη ειλικρίνεια είναι προστυχιά

Καπετάνιος, στρατηγός ή κυβερνήτης

Είμαι στ' αλήθεια

Και όχι στην ψευτιά

Στην θάλασσα, στην μάχη ή στ' αστέρια

Βουτάω ένστ ολη χωρίς να νιώθω μοναξιά

Μοιράζω όπλα για να πάμε μακριά

Τι λες, αντέχεις;

Μια αιώνια συντροφιά

{Έμπνευση από το βιβλίο “Το ρολόι του κόσμου χτυπάει μεσάνυχτα” του Μενέλαου Λουντέμη}

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Το νιώθεις;

Έλα! Αν λείπω,
μείνε! Η ψυχή μου σε
νοιάζεται πάντα.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Έχεις οξυγόνο;

Τα μάγουλα μαραθηκαν
Κι ακόμα κοκκινίζει
Οχι απο έρωτα... Μακάρι!
Αλλά από ντροπή
Από την αβίωτη ζωή
Πλάι σε ανθρώπους
Που ρουφούσαν
Και των άλλων το οξυγόνο
Καμιά αρετή στο κοκκίνισμα
Μεγάλη σαχλαμάρα η δειλία.
"Δειλία μου, η υπομονή μου, βλακεία μου, όχι αρετή μου."
Πες το! Δες το! Ν' αγαπήσεις ακόμα μπορείς.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Μάταια;

Μάταια, όσα
ποτέ δεν συνέβησαν
μας ανησυχούν

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Γιατί άργησε η Άνοιξη;

Ύαινες βγήκαν στους δρόμους
Ουρλιαχτά σε επικίνδυνα ντεσιμπέλ
μας άφησαν παράλυτους
Πετσόκοψαν τη γαλήνη
Μόλυναν την άχραντη αγάπη
Φάγαν τα παιδιά μας
Παρατάθηκε ο Χειμώνας
Κι άργησαν οι αγώνες να φέρουν Άνοιξη
Κανείς δεν έκλεισε τα αυτιά!
Λάθος μας! Τους νομίσαμε όλους καλούς και σκορπίσαμε.
Φρίκη! Περίσσευε το αίμα μας στην ανθρωπότητα για τις άπληστες ύαινες.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αποφάσεις ν ‘Αγαπός;

Τα λόγια Σου
Φαγουρόσκονη
Εικασίες
Πρόλογος
δίχως κυρίως θέμα
Συνεπιβάτες
Σε φαντασίας τρένα
Αυταπάτης

Στα μάτια
Έκθεση θαυμάζω
Στα χείλη
Έρωτα γιορτάζω
Στο άγγιγμα
Αγάπη ΖΩ
Όμορφη ανάμνηση
Μνήμης διεγερτικό

Ψυχής καταπραΰντικό
Σε απότομους έρωτες
Για λίγο
παραληρώ
Γεμίζω ζωές τα τρένα
Είναι απόφαση:
για πάντα
ν ‘Αγαπώ.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί είναι για 'σένα η ζωή;

Στα υπόγεια του Άρη σε συνάντησα
Και στους πάγους της Ευρώπης σε θαύμασα
Παντού είσαι έκπληξη για μένα βρε ζωή
Κι ας σφύζει η παρουσία σου τη Γη
Πάλι, η νέκρα, κόκκινη θα με βρει

{Έμπνευση από το ντοκιμαντέρ "Το θαύμα του ηλιακού συστήματος" }

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ακόμα έρχεσαι;!

Σκαρφαλωμένη στον ανηφορικό στενό πέτρινο τοίχο της περιφραξης

Βαδίζω προσεκτικά προς το κλαδί με τα ώριμα κεράσια

"Μην κοιτάς τα πόδια σου!... Κοίτα ευθεία!... Προχώρα προς τα κεράσια!... Κοίτα το στόχο σου!"

Και με ένα σάλτο κατέβηκα, με την φούστα γεμάτη κατακόκκινα κεράσια

Και τα μάγουλα κόκκινα από ντροπή

Όχι για τα κεράσια που έκλεψα... Της γιαγιάς μου ήταν.

Για εσένα που δεν σε ήξερα και τα μοιράστηκα.

Μου έδωσες ένα φιλί στο μάγουλο και είπες "Ευχαριστώ! Είσαι πολύ όμορφη και όταν μεγαλώσεις, θα σε βρω για να σε παντρευτώ."

Φωτογράφισα στη μνήμη το λαμπερό σου πρόσωπο.

(Όνομα δεν ανταλλάξαμε)

Ήλθες πολλές φορές από τότε ως ανάμνηση... και χαμογελώ ακόμα.

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Γεννάς κόσμους Αγαπημένε;

Άπειροι κόσμοι, όσα τ' αστέρια
Άλλοι Ήλιοι καίνε τα ξένα χέρια
Για κέντρο έχουν μια μαύρη τρύπα
Κι εσύ μου λες "το νόημα κοίτα!"
Για μένα, λάμπεις Αγαπημένε!
Ζεις στον κόσμο μας. Τα άλλα σαν ψέμα

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί είπαμε πως είσαι;

Άσπλαχνα γελασμένη
Πενήντα χρόνια πονεμένη
Από άνανδρη στροφή
Σε σκαλιά εκκλησίας
Ακόμα, ένα γάμο πενθεί
Καρδιά σπασμένη από ντροπή
Κι εσύ της μιλάς για τον
Ανύπαρκτο ψηφιακό εραστή
Γεράσαμε για δράματα
Και τι να συγχωρέσει;
Όλα σωστά στην ώρα τους
Και τί να εξιστορήσει;
Δίχως φεγγάρι, η σκοτεινιά
Κουβέρτα μας τυλίγει
Μια λιακάδα λαχταρά
Συνταγογραφημένη

{Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Αυτό είναι ευτυχία" του Ναιαλ Ουίλιαμς}

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόσο ζεις μες την τέχνη, καλλιτέχνη;

Χαλάλι, τα μπράβο και τα βραβεία καλλιτέχνη
Οι αναπαραστάσεις της νύχτας, με σπρώξανε στ' αστέρια
Το μελάνι των στίχων, ψίθυροι στα χέρια
Οι μελωδίες, ψυχή κούρντισαν να χορεύει
Και πάλι, όπως τότε, σε έκσταση λικνίζεται και τραγουδά
Τις νύχτες στα μπαρ τριγυρνά
Μεθά
Καμιά αγάπη δεν έχει μυστικά
Γυμνή στα μάτια σας με κοιτώ
Κι αν με λιγουρεύεστε αδιαφορώ
Τραγουδώ, χορεύω, στα άστρα ζω
Τον καλλιτέχνη ευγνωμονώ

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Το άντεχες;

Χορτάριασε κάθε δρομάκι
Και κανέναν δεν ενόχλησε
Άνθρωπος δεν το βάδισε καιρό!
Μετά το ξαφνικό φευγιά Σου
σκεφτόμουν να ζούσες ανάστροφα
και να ξανάμπαινες στη μήτρα
Εγωιστικό; Άλλο τόσο να σε χαιρόμουν
Αλλά και πάλι, σιγά μην το άντεχες
Κι ας είναι μεγάλη ελπίδα η μήτρα

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τα μόνα μάτια;

Ακόμα διαβάζω τη σκέψη μου
Στους γαλάζιους ουρανούς των ματιών Σου
Ασβεστη η μνήμη της στιγμής στους αιώνες
Σε κάθε σιωπή περισυλλογής επανέρχονται
Το ρίγος κι οι σπασμοί της συγκίνησης
Τα μόνα μάτια... όλα τα άλλα σφαλιστά
Ξεχάστηκαν! Άρα τα αγάπησα πολύ και καθόλου

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Από συνοικέσιο;

Προικιά: Κουβέρτες, μπουρνούζια, σεμέν
Από αγάπη γάμος σου λεν
Μα το σώμα βράζει αλλού
Συνοικέσιο φύσης-Θεού
Κι όταν όλα πια ξεθωριάζουν
Τέκνα μένουν τον κόσμο ν' αλλάζουν
Τα σώματα γι' άλλους να βράζουν
Μνήμες αγάπης, τις καρδιές χρώμα αλλάζουν

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ποιος αποφάσισε;

Φτεροκόπησες γύρω ώρα
Για να μοιραστείς το τοστ
Με χαρά μοιράστηκα τη λαχτάρα σου
Όταν θέλησες το παγκάκι ολόκληρο
Άρχισες να ραμφίζεις τα πόδια μου
Αμέσως έφυγα ανεπιστρεπτί

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί ψαρεύεις;

Τα πουλιά μέσα στο δέντρο
Καραδοκούν για ψίχουλα
Μαζί μέσα στο σύννεφο
Χαρούμενα! Σαν σε όνειρο
Αδιάφορα για τα βρόμικα
Απόνερα της γωνίας του λιμανιού
Μόνο ο ψαράς νοιάζεται

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Αναβάλλεται η ζωή;

Σαν Ήλιος να "θέλεις"
Στα μάτια της Γης να φανείς
Με πεταλούδες νερά να ομορφαίνεις
Να λιώνεις τα χιόνια ψυχής
Πουλιά να ακού κάθε ευχή
Αισθήσεις με θάρρος να αγγίζεις
Ωσπου να γύρεις να ξεκουραστείς
Αλλά εσύ όλο λες "Δεν μπορείς! "

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πόσο συμμετέχεις;

Ψεύτη βοσκέ
Εκεί στην κορυφή
Με την γαλαξιακή οπτική
Γελάς και νομίζεις μας γελάς
Μας βλέπεις μικρούς, ίδιους κι ασήμαντους
Πιο ανόητους απ' τα πρόβατα
Ματαιώνεις κάθε κίνητρο συναναστροφής
Αν συμμετείχες περισσότερο
Όλα θα 'ταν αλλιώς

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πως σε έχασα έτσι;

Κερασιά στην αυλή,
Σε σηκώνω απ' το χώμα
Βλέπω τις φύτερες σου να συνδέονται
με όλα τα φυτά της αυλής!
Έτσι συνδέονται και οι άνθρωποι!
Από φθόνο για τα κατακόκκινα σκουλαρίκια σου...
Πως σε έχασα έτσι;

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Πού κατοικείς;

Παλάτια γεμίζουν τα
διαβασμένα βιβλία
Πόλεις γεμίζουν οι παρατηρήσεις της φύσης
Χώρες γεμίζουν οι
αντιλήψεις της σιωπής
Πλανήτες γεμίζουν τα
χαρισμένα αισθήματα

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Σε προσέχεις;

Μελαχρινέ ταξιδευτή
Μελένιε στρατιώτη
Της μοίρας διεκδικητή
Ψηφιακέ πολεμιστή
Ατσάλινε ιππότη
Μαύροι καπνοί σε μαύρισαν
Ουράνια η μάχη
Άνιση μοιάζει, μα εσύ
Ονειρικά υπάρχουν
Οι άνθρωποι είναι αδερφοί
Αγάπη σε φυλάγει

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Τί φτερά έχεις;

Εγκλωβισμένος στο όνειρο
Βγήκαν τα μάτια έξω
Απ' την προσπάθεια να προβλέψεις
Τα λευκά φτερά περιστεριών
Τα μαύρα φτερά κορακιών
Μα έφυγα σαν πεταλούδα
Κι έμεινες να υπολογίζεις
Εγκλωβισμένος στο όνειρο

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)

Ζεις τη στιγμή;

Καμιά νιφάδα δε μοιάζει με την προηγούμενη
Κανένα μέλλον δε μοιάζει με το παρελθόν
Κι αν στον ενθουσιασμό μου για το πρώτο χιόνι... Εκνευρίστηκες!
Κι αν τη χαρά της σημερινής λευκότητας δε μοιράστηκες... Ξεχάστηκες!
Καμιά στιγμή αληθινά δε γνοιάστηκες!
Μετράς τις ώρες και αυτές προσπερνάνε
Μαζί τις πύλες πότε περνάμε;
Τυλίγομαι κουβέρτα λέξεων... Θερμό καταφύγιο!
Με νήματα πλεγμένα απ' τις ενοχές σας
Κανείς από παγωνιά απόγνωσης νεκρός
Έρχεται ο ήλιος κι είναι αδερφός

[Επιστροφή στα Περιεχόμενα](#)